

Woldemar Johann von Lauw

1750. a päris Põltsamaa lossi energiline ja ettevõtlik Woldemar Johann von Lauw. Jena ülikoolis õppinud noormees läks Vene-Türgi sõtta, kus kaotas 1737.a Otšakovi piiramisel vasaku käe ja sai 15 rasket haava ning läks erru majori auastmes.

Abielu Aurora Fickiga tõi ta Põltsamaale ning päritud varanduse ja riigilaenu toel lasi ta vana lossi ümber ehitada uhkeks rokokoo-stiilis paleeks. Rajati kauneid parke ning romantilisi sillakesi ühendamiseks jõe kaldaid idülliliste saarekestega. Lossis elati peent õukonnaelu, jõudeaega sisustasid õuekapell ja itaalia näitetrupp, mille primadonnaks keegi „tõmmu neitsi“, peeti rohkelt balle ja jahipidusid.

Lauw tütre Helene ja parun Reinhold Johann Igelströmi pulmapeol kanti esmakordselt ette noore kirjamehe Jacob Michael Reinhold Lenzi näidend “Der verwundete Bräutigam” (Haavatud peigmees), mille sündmused olid just alles preili Helene ja parun Igelströmiga juhtunud.

W. J. von Lauw asutas Põltsamaal mitmeid manufaktuure: nahaparkla, vasetagumiskoja, klaasikodasid, veskeid jne; kuulsaimad, kuid kahjuks ka ebarentaableimad neist olid peegli- ja portselanivabrik. Praegu võib Põltsamaa portselani kaubamärgi S. Op: või Merkuuri sauva järgi ära tunda.

Luksuslik elu lõppes paraku pankrotiga, järgmisteks lossiomanikeks olid juba Katariina II poeg Aleksei Bobrinski ning tema tütre perekond vürstid Gagarinid.